

Opinia Komitetu Regionów – Przyszła polityka UE w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych

(2014/C 271/06)

Sprawozdawca Lotta Håkansson Harju (SE/PES), radna gminy Järfälla**Dokumenty źródłowe** Otwarta i bezpieczna Europa: realizacja założeń

COM(2014) 154 final

Unijny program na rzecz wymiaru sprawiedliwości na 2020 r. – zwiększanie zaufania, mobilności i wzrostu w Unii

COM(2014) 144 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Zalecenia ogólne

1. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by skonsolidować postępy, których dokonano w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych poprzez właściwe wdrażanie i skuteczne działania następcze (monitorowanie). Jednocześnie podkreśla, że wynikiem takiej konsolidacji mogą być dalsze środki legislacyjne, z poszanowaniem zasady pomocniczości i proporcjonalności, mające na celu wypełnienie istniejących luk i umożliwienie UE elastycznego reagowania na nowe globalne wyzwania.
2. Podkreśla, że silniejsze zaangażowanie na rzecz praw podstawowych, do którego zobowiązała się UE, musi znaleźć realne odzwierciedlenie na wszystkich poziomach. Unia Europejska, zgodnie z Kartą musi kontynuować i pogłębiać swoje działania w tej dziedzinie, by pozostać obszarem, na którym panuje otwartość i bezpieczeństwo, w oparciu o wspólne poszanowanie praw podstawowych.
3. Przyjmuje w tym kontekście z zadowoleniem opracowanie przez Komisję Europejską ram prawnych w celu zaradzenia systemowym zagrożeniom dla państwa prawnego w państwach członkowskich, jako że praworządność obejmująca zasadę równości wobec prawa to warunek konieczny wprowadzania w życie i poszanowania praw podstawowych w Unii ⁽¹⁾.
4. Przypomina, że w Karcie praw podstawowych UE uznano zarówno prawa podstawowe przysługujące każdemu człowiekowi, jak i szczególne prawa wynikające z obywatelstwa UE. Aby każda osoba mogła faktycznie korzystać ze wszystkich tych praw, potrzebna jest szeroko zakrojona praca na wszystkich poziomach sprawowania rządów, a władzom lokalnym i regionalnym przypada tu wiodąca, aktywna i perspektywiczna rola.
5. Podkreśla, że to w społecznościach lokalnych kształtują się podstawy społeczeństwa sprzyjającego włączeniu społecznemu i cechującego się prawdziwym poszanowaniem praw podstawowych, a tym samym równością, różnorodnością i ochroną najbardziej narażonych. Jednocześnie także na szczeblu lokalnym i regionalnym najbardziej widoczne są wyzwania w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, a ich wpływ na każdego mieszkańca jest najwyraźniejszy.
6. Popiera propozycję Komisji dotyczącą przyjęcia dodatkowych norm ułatwiających życie obywateli i przyczyniających się do wzrostu, pod warunkiem że nie będą one powielały obowiązującego prawodawstwa, będą skuteczne i będą sprzyjały – w miarę możliwości – harmonizacji i uproszczeniu obecnych ram prawnych. Lepsza technika legislacyjna przyczynia się do wzrostu gospodarczego, ponieważ ułatwia stosunki handlowe i życie codzienne obywateli.
7. Zaleca, aby KE skupiła się na konkretnych wnioskach ustawodawczych, które miałyby bezpośrednie pozytywne skutki dla obywateli – szczególnie w dobie narastających trudności gospodarczych i społecznych – i całkiem konkretnie pomagałyby rozwiązywać ich problemy, które często pojawiają się w wyniku kryzysu gospodarczego. Trudności te pojawiają się zwłaszcza w najmniej rozwiniętych regionach transgranicznych, gdzie obywatelom najtrudniej jest prowadzić działalność gospodarczą i społeczną.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Nowe ramy UE na rzecz umocnienia praworządności”, COM(2014) 158 final, 11 marca 2014 r.

8. Uważa zatem, że aby prawa podstawowe wszystkich mieszkańców były w pełni przestrzegane, konieczne są wspólne, zdecydowane działania i wspólna odpowiedzialność na wszystkich poziomach. Działania na rzecz praw podstawowych trzeba postrzegać jako długoterminowy, ciągły proces. Zarówno na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, jak i na szczeblu UE, musi panować porozumienie co do sposobu realizacji tego celu. Brak współpracy między poszczególnymi poziomami może działać na korzyść środowisk ekstremistycznych, rasistowskich i ksenofobicznych, a na niekorzyść pozytywnego rozwoju całej UE.

9. Podkreśla kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w obszarach polityki dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Na władzach tych spoczywa zasadnicza odpowiedzialność za wdrażanie wielu elementów obowiązującego ustawodawstwa krajowego i unijnego; to one opracowują i wypróbują nowe rozwiązania w zakresie polityki, pomagają obywatelom korzystać z ich praw podstawowych oraz gromadzą informacje i doświadczenia potrzebne do dalszego rozwijania tych dziedzin. Dlatego władze lokalne i regionalne dysponują dużym potencjałem pozwalającym wносить wkład w rozwój polityki, od planowania, przez realizację, do działań następczych i oceny.

10. Podkreśla, że w związku z tym władze lokalne i regionalne są niezbędnymi partnerami w kształtowaniu i wdrażaniu polityki w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Dlatego wzywa Komisję, Parlament i Radę, by jednoznacznie uznały gminy i regiony za pełnowartościowych partnerów w tych obszarach polityki i umożliwiły im wzięcie na siebie ich części odpowiedzialności.

11. Uważa, że polityka w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych powinna być skoordynowana z innymi obszarami polityki UE. Wskazuje na potrzebę lepszej koordynacji aspektów dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z unijną polityką gospodarczą, społeczną i zewnętrzną w celu wzmocnienia poszanowania praw we wszystkich tych dziedzinach oraz zwiększenia spójności między nimi. Politykę w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych należy skoordynować z polityką społeczno-gospodarczą prowadzoną przez europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne w szczególności w słabiej rozwiniętych regionach, zwłaszcza w dziedzinie szkoleń i zatrudnienia. Ponadto, zgadza się z Komisją, że politykę w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych powinno się zintegrować z kompleksową polityką zewnętrzną UE w taki sposób, by umożliwić wzmocniony dialog i ściślejszą współpracę z państwami trzecimi oraz stworzyć synergie z innymi obszarami polityki UE ⁽²⁾.

Umacnianie Europy praw

12. Uważa, że władze na wszystkich poziomach muszą być aktywnie zaangażowane w ochronę i upowszechnianie podstawowych praw i wolności dla wszystkich osób. Ze względu na bliski kontakt z obywatelami władze lokalne i regionalne są szczególnie odpowiedzialne za podnoszenie świadomości praw podstawowych.

13. Podkreśla, że podstawowe prawa i wolności przysługują wszystkim ludziom, bez względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. W planowaniu, wdrażaniu, działaniach następczych i ocenie trzeba zawsze poświęcać szczególną uwagę tzw. grupom szczególnie narażonym, takim jak dzieci, migranci o nieudokumentowanym statusie, osoby ubiegające się o azyl itp.

14. Uważa, że strategiczne informowanie o odpowiedzialności wszystkich poziomów sprawowania rządów za poszanowanie, ochronę, wykonywanie i upowszechnianie praw podstawowych oraz za wypełnianie zobowiązań międzynarodowych, a także o długoterminowych korzyściach płynących z przyjmowania osób ubiegających się o azyl i uchodźców, to kwestie, które mają kluczowe znaczenie dla powstrzymania nasilających się zjawisk ekstremizmu, rasizmu i ksenofobii w wielu państwach UE.

15. Jest zdania, że wiedza o tym, jak przekładać prawa podstawowe na praktyczne działania, jest kluczowym czynnikiem kształtowania europejskiej przestrzeni prawnej, w której szanuje się i upowszechnia prawa podstawowe, różnorodność i współpracę. Dlatego przyjmuje z zadowoleniem internetowy przewodnik opracowany przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej, który ma pomóc urzędnikom publicznym na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym lepiej działać na co dzień na rzecz ochrony i upowszechniania praw podstawowych poprzez wielopoziomą współpracę ⁽³⁾. Wzywa Komisję, by przeznaczyła dodatkowe zasoby na rozwijanie, aktualizację i rozpowszechnianie tego rodzaju praktycznych narzędzi stanowiących pomoc dla urzędników i przedstawicieli samorządów na różnych poziomach sprawowania rządów.

⁽²⁾ Komunikat dotyczący dziedziny spraw wewnętrznych „Otwarta i bezpieczna Europa: realizacja założeń”, COM(2014)154 final.

⁽³⁾ <http://fra.europa.eu/en/joinedup/home>.

16. Podkreśla, że ze względu na kluczową rolę, duży potencjał i znaczne doświadczenia władz lokalnych i regionalnych potrzebne jest forum umożliwiające wymianę informacji i najlepszych praktyk między władzami lokalnymi i regionalnymi, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego i innymi poziomami sprawowania rządów (krajowym, europejskim i międzynarodowym). Wzywa UE, by dalej to ułatwiała poprzez ukierunkowane środki lub programy.

17. Jest zdania, że w rocznych sprawozdaniach dotyczących stosowania Karty praw podstawowych UE należy uwzględnić wdrażanie Karty na szczeblu lokalnym i regionalnym. W ten sposób będzie można wskazać dziedziny, w których potrzebne może być zwiększenie wysiłków władz lokalnych i regionalnych i wzmocnienie komunikacji między poszczególnymi poziomami sprawowania rządów.

18. Uważa, że prawa podstawowe to zagadnienie należące nie tylko do dziedziny sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, ale dotyczące w zasadzie wszystkich obszarów polityki, którymi zajmują się dyrekcje generalne. Sądzi, że aby wzmocnić ich rolę i horyzontalny charakter, komisarze odpowiedzialni za sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne powinni koordynować kwestie związane z prawami podstawowymi ze wszystkimi dyrekcjami generalnymi Komisji Europejskiej.

19. Proponuje, by koordynacja ta miała na celu optymalizację kompetencji dyrekcji generalnych, tak by zapobiec konfliktom celów, nadzorowanie wdrażania praw podstawowych, przeprowadzanie analiz pod kątem prawnym i pod kątem równouprawnienia płci, opracowywanie danych, zachęcanie państw członkowskich do ratyfikowania i wdrażania kluczowych międzynarodowych i regionalnych instrumentów prawnych, konsultacje z różnymi zainteresowanymi stronami oraz dbanie o stosowanie poprawnej terminologii i o dobrą komunikację. Koordynacja powinna odbywać się w ścisłej współpracy z Agencją Praw Podstawowych UE.

20. Uważa, że współpraca w zakresie praw podstawowych byłaby znacznie ułatwiona, gdyby prawa gwarantowane w Karcie były także bezpośrednio egzekwowalne w państwach członkowskich.

21. Jest zdania, że powinno się podnieść świadomość konkretnych praw przysługujących obywatelom UE w innych państwach członkowskich. Stosowanie dyrektywy w sprawie swobodnego przepływu osób ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania obywatelom UE prawa do przemieszczania się między państwami członkowskimi i do osiedlania się w nich.

22. Uważa, że należy jeszcze wyraźniej określić prawo do swobodnego przepływu. Jak wskazuje Komisja, obywatele UE często napotykają problemy prawne i praktyczne, próbując w innym państwie członkowskim korzystać z praw, jakie przysługują im w ich własnym kraju⁽⁴⁾. Jednocześnie trzeba lepiej radzić sobie z problemami, które pojawiają się w danych gminach lub regionach w związku ze swobodą przemieszczania się. Także tutaj można stosować ukierunkowane środki lub programy.

Europa oparta na poszanowaniu prawa i solidarna w dziedzinie migracji i azylu

23. Podkreśla, że UE powinna wzmocnić wdrażanie europejskiej polityki w dziedzinie azylu i migracji w oparciu o prawa podstawowe, solidarność, wzajemne zaufanie i wspólną odpowiedzialność państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych.

24. Uważa, że Europa musi nadal być schronieniem dla tych, którzy uciekają przed prześladowaniami lub potrzebują ochrony. Nie wolno nigdy stawiać potrzeby zapewnienia kontrolowanego przyjmowania osób migrujących ani ochrony integralności granic ponad prawem do ubiegania się o ochronę międzynarodową. Dlatego przypomina, że kontrola granic lądowych i morskich i nadzór nad nimi nie powinny odbywać się z uszczerbkiem dla podstawowych zobowiązań dotyczących ratowania życia i poszanowania praw człowieka.

25. Jest zdania, że bezwzględnie koniecznym warunkiem zapewnienia w dłuższej perspektywie zrównoważonego i równomiernego przyjmowania osób ubiegających się o azyl i uchodźców jest dobrze działająca współpraca oraz zaufanie między podmiotami szczebla lokalnego, regionalnego, krajowego i unijnego, jeśli chodzi o podział zasobów i odpowiedzialności. Obecnie w niektórych decydujących aspektach taka współpraca nie istnieje, co stanowi poważną przeszkodę w zadowolaniu się nowo przybyłych migrantów, a jednocześnie może działać na korzyść środowisk ksenofobicznych. Zasadniczo skuteczna współpraca jest tak samo potrzebna również, jeśli chodzi o przyjmowanie migrantów wszystkich innych rodzajów.

⁽⁴⁾ W kierunku prawdziwej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości: zwiększanie zaufania, mobilności i wzrostu, COM(2014) 144 final.

26. Wzywa wszystkie poziomy sprawowania rządów w UE, by wspólnie ponosiły odpowiedzialność za przyjmowanie i integrację uchodźców, oraz apeluje o zwiększenie współpracy, koordynacji i solidarności międzyregionalnej poprzez opracowanie mechanizmu podziału zasobów i innych istotnych czynników między państwa członkowskie, regiony i gminy, z uwzględnieniem ograniczeń strukturalnych. Dzisiaj każde państwo odpowiada za politykę dotyczącą azylu i uchodźców, ponosi także ekonomiczną odpowiedzialność za ich przyjmowanie. Przyjmowanie rozkłada się jednak nierównomiernie, zarówno między poszczególnymi państwami, jak i w ich granicach; niektóre samorzady lokalne i regionalne są bardziej obciążone niż inne, gdyż przyjmują dużą część nowo przybyłych. Komitet wskazuje, że Unia Europejska musi zwrócić uwagę na szczególne trudności stojące przed regionami Europy będącymi w danym momencie punktami przybycia migrantów, którym należy zaoferować szereg świadczeń i usług często wykraczających poza możliwości poszczególnych regionów. Dlatego należałoby uruchomić specjalny instrument finansowy skierowany przede wszystkim do regionów przyjmujących imigrantów oraz do stref tranzytowych.

27. Stwierdza z zaniepokojeniem, że przy przyjmowaniu małoletnich bez opieki, dzieci-migrantów, dzieci-uchodźców i dzieci ubiegających się o azyl nie zawsze przestrzega się we wszystkich państwach członkowskich UE konwencji NZ o prawach dziecka ani planu działania w zakresie małoletnich bez opieki (2010–2014). Podkreśla znaczenie wzajemnego wspierania się gmin i regionów, tak aby mogły przyjąć swój zakres odpowiedzialności za przestrzeganie tych przepisów zarówno w stosunku do chłopców, jak i dziewcząt. Przypomina Komisji, że wspomniany plan działania kończy się w 2014 r., i wnosi o rozpoczęcie procedur w celu jego odnowienia.

28. Wskazuje, że do tej pory artykułu 80 TFUE nie stosowano do podejmowania środków służących faktycznemu wprowadzeniu w życie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności w dziedzinie swobody przemieszczania się. Zobowiązania w zakresie migracji i migracji powrotnej były całkowicie dobrowolne i w niektórych przypadkach to miasta przejmowały wiodącą rolę w ich praktycznej realizacji.

29. Stwierdza, że nierównomierne rozłożenie między państwami, regionami i w regionach liczby osób ubiegających się o azyl i uchodźców, w połączeniu z brakiem pracy, mieszkań itp., stanowi dla władz lokalnych i regionalnych duże wyzwanie. Takim wyzwaniem jest też brak przewidywalności i możliwości odpowiednio wczesnego zaplanowania kwestii związanych z przyjmowaniem migrantów. Rozwiązania tymczasowe często mają niekorzystne skutki na płaszczyźnie społecznej, co odbija się z kolei na możliwościach nabywania umiejętności niezbędnych do rozpoczęcia procesu integracji.

30. Uważa w związku z tym, że najwyższy czas dokładniej ustalić, co oznacza wspólna odpowiedzialność i solidarność w dziedzinie azylu. Oczywiście jest, że poszczególne państwa, regiony i gminy mają, na podstawie własnych specyficznych warunków i życzeń, różne wyobrażenia o tym, co powinno się uważać za stosowny podział odpowiedzialności czy solidarność. Chodzi tu o wszelkie możliwe aspekty: liczbę bezpośrednio przybywających osób ubiegających się o azyl, liczbę rozpatrywanych wniosków o azyl, sytuację finansową, brak mieszkań, poprzednie przyjmowanie, gęstość zaludnienia itp.

31. Podkreśla konieczność wymiany między władzami lokalnymi i regionalnymi oraz państwami członkowskimi najlepszych praktyk w zakresie rozpatrywania wniosków osób ubiegających się o azyl i uchodźców, strategii na rzecz ich integracji i zapobiegania nieuregulowanej migracji. Zauważa, że mogłoby to umożliwić oddolne podejście do rozwiązania problemu dysproporcji między państwami członkowskimi i regionami, jeśli chodzi o warunki, w jakich przebywają osoby ubiegające się o azyl, uchodźcy lub migranci o nieuregulowanym statusie zaraz po przybyciu, a także jeśli chodzi o skuteczność i szybkość rozpatrywania wniosków i spraw. Zauważa, że małe samorzady lokalne nie dysponują wystarczającymi zasobami, by poradzić sobie z dużym napływem migrantów, i podkreśla w tym kontekście znaczenie solidarności między nimi. Wzywa także do wzmocnienia agencji Frontex w celu zwiększenia skuteczności, efektywności i koordynacji współpracy między krajowymi służbami granicznymi oraz ochrony zarówno migrantów, jak i zewnętrznych granic UE.

32. Proponuje zatem, by w celu posunięcia naprzód dyskusji o podziale odpowiedzialności przeprowadzić badanie mające na celu ustalenie, jak poszczególne państwa członkowskie, regiony i gminy rozumieją podział odpowiedzialności i solidarność oraz jaki wpływ mogą mieć różne definicje w przypadku różnych scenariuszy. Badanie powinno także przeanalizować, jak można urzeczywistnić w UE równiejszy podział przyjmowania uchodźców i osób ubiegających się o azyl między gminy, regiony i państwa.

33. Uważa, że istotne jest również, by UE umiała wykorzystać ogromny potencjał zasobów, który stanowią nowo przybyli. Skuteczne działania na rzecz integracji oraz zarządzanie różnorodnością na szczeblu lokalnym i regionalnym sprzyjają wzrostowi, zwiększają możliwości w zakresie uczenia się i przedsiębiorczości oraz przyczyniają się do zaspokojenia przyszłego zapotrzebowania na pracowników i finansowania systemu zabezpieczenia społecznego. Jeśli proces ten ma przynieść pozytywne efekty, kluczowe znaczenie ma inwestowanie w edukację i miejsca pracy dla migrantów, tak aby mogli wejść na rynek pracy w UE, a także szkolenia i zarządzanie różnorodnością kulturową na rzecz zmiany postaw ogółu ludności i poprawy stosunków społecznych.

34. Podkreśla potrzebę ogólnounijnego podejścia do działań na rzecz przeciwdziałania oszustwom i nadużyciom.

35. Zauważa, że niski wskaźnik urodzeń w wielu państwach członkowskich oraz nadchodząca zmiana pokoleń będą przyczyną zwiększonego zapotrzebowania na ludność w wieku produkcyjnym. Przyjmowanie osób ubiegających się o azyl i uchodźców nie stanowi zatem dla państw członkowskich UE wyłącznie wyzwania, ale także otwiera duże możliwości. UE musi po prostu znaleźć wiarygodne odpowiedzi na wyzwania demograficzne, przed którymi stoi Unia.

36. Zwraca uwagę na dotychczasowe ograniczone postępy w przyjmowaniu ustawodawstwa dotyczącego legalnej migracji. W rezultacie unijne prawo dotyczące migracji jest bardzo niepełne. Dlatego z zadowoleniem przyjmuje nadanie priorytetu kompleksowej strategii w zakresie migracji oraz położenie dużego nacisku na wspieranie wyważonego, rzeczywistego partnerstwa z krajami pochodzenia i tranzytu, po to by radzić sobie z przyjmowaniem migrantów w sposób zorganizowany i z poszanowaniem praw.

37. Jest zdania, że przestępczość zorganizowaną należy też zwalczać na poziomie lokalnym za pomocą działań społecznych i edukacyjnych: pokazując, zwłaszcza mieszkańcom obszarów zdominowanych przez przestępczość zorganizowaną, że możliwy jest inny model rozwoju oparty na przejrzystości, udziale i demokracji, zapewniając wsparcie edukacyjne, zwłaszcza ludziom młodym, którym grozi wejście w struktury przestępcze, a także konfiskując dochody pochodzące z przestępczości zorganizowanej i przeznaczając je na projekty społeczne, lokalne podmioty i społeczeństwo obywatelskie. Na władzach europejskich, krajowych, regionalnych i publicznych spoczywa kluczowy obowiązek współpracowania w tego rodzaju inicjatywach.

38. Podziela zdanie Komisji, że dobrze prowadzona polityka w zakresie migracji powinna obejmować także środki na rzecz ograniczenia migracji nieuregulowanej⁽⁵⁾. Jednocześnie nie wolno kryminalizować migracji nieuregulowanej i pomocy migrantom o nieuregulowanym statusie. Należy zwrócić szczególną uwagę na ewentualne ofiary handlu ludźmi. Władze lokalne i regionalne muszą działać w takich warunkach, jakie tworzy rzeczywistość, i dbać o poszanowanie praw podstawowych, co powinno także oznaczać świadczenie usług publicznych migrantom o nieuregulowanym statusie.

39. Uważa, że przedstawicielom władz lokalnych i regionalnych trzeba dać możliwość tworzenia struktur wymiany wiedzy, doświadczeń i dobrych praktyk w zakresie zatrudnienia, kształcenia i włączenia społecznego, tak by jeszcze bardziej uwypuklić lokalny wymiar polityki integracji. Forum umożliwiające taką wymianę jest warunkiem ukształtowania dynamicznej polityki integracji w UE, która będzie gwarantować prawa migrantów. W perspektywie długoterminowej forum takie powinno przyczynić się do zmniejszenia różnic między państwami członkowskimi w dziedzinie integracji.

Bezpieczna Europa

40. Jest zdania, że aby poradzić sobie z problemami, które wpływają na bezpieczeństwo obywateli i naruszają prawa podstawowe – takimi jak przestępczość zorganizowana, a w szczególności handel ludźmi, handel narkotykami i seksualne wykorzystywanie nieletnich – prewencja jest równie ważna jak karanie. Przypomina Komisji o decydującej roli podmiotów lokalnych i regionalnych w opracowywaniu strategii zapobiegania przestępczości i braniu odpowiedzialności za trwałe dobrostan ofiar.

41. Uważa, że władze lokalne i regionalne powinny odgrywać większą rolę w walce z transgraniczną przestępczością zorganizowaną. Przestępczość w najbliższym otoczeniu jest bowiem w coraz większym stopniu związana z międzynarodową przestępczością zorganizowaną, a społeczności lokalne pierwsze padają ofiarą organizacji przestępczych, które destabilizują ich strukturę społeczną. Zgadza się z Komisją co do potrzeby utworzenia bezpiecznych i wiarygodnych systemów, by obywatele i przedsiębiorstwa mogli w pełni wykorzystać potencjał internetu. Dlatego współpracę państw członkowskich z Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością Europolu należy poszerzyć na poziom lokalny i regionalny, by wzmocnić w ten sposób walkę z cyberprzestępczością na poziomie administracji najbliższym obywatelom.

⁽⁵⁾ Otwarta i bezpieczna Europa: realizacja założeń. COM(2014) 154 final.

42. Stwierdza, że zjawisko korupcji ma szczególne znaczenie dla władz lokalnych i regionalnych i obywateli zamieszkujących na ich terenie. Ma zamiar, we współpracy z innymi instytucjami UE, Radą Europy i innymi organizacjami, nadal angażować się na rzecz walki z korupcją na wszystkich poziomach oraz na rzecz ochrony interesów finansowych UE, m.in. poprzez utworzenie Prokuratury Europejskiej.

43. Popiera strategię UE na rzecz zlikwidowania handlu ludźmi. Władze lokalne i regionalne mogą znacząco przyczynić się do pomyślnej realizacji tej strategii, a ze względu na ich znajomość warunków lokalnych mają możliwości rozpoznania oznak tego, że jakaś osoba jest ofiarą handlu ludźmi. Dlatego Komitet opowiadał się już za włączeniem władz lokalnych i regionalnych w opracowanie wytycznych dotyczących rozpoznawania ofiar, ich ochrony i gwarantowania im trwałego dobrostanu, zwłaszcza w przypadku nieletnich.

44. Uważa, że samorządy są ważnymi partnerami mogącymi przyczynić się do budowy potencjału w krajach pochodzenia. Powinno się znacząco poprawić i rozwinąć transgraniczną międzynarodową współpracę między gminami, które przyjmują imigrantów lub osoby ubiegające się o azyl, a gminami, z których osoby te pochodzą. Działania na szczeblu lokalnym są ważne dla opracowywania i udostępniania programów dotyczących przyjmowania i powrotów.

Bruksela, 25 czerwca 2014 r.

*Przewodniczący
Komitetu Regionów*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO
